

Sygn. akt IV CSK 723/16

## POSTANOWIENIE

Dnia 21 czerwca 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa Skarbu Państwa - Prezydenta Miasta G.

przeciwko J. B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 21 czerwca 2017 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 30 listopada 2015 r., sygn. akt I ACa [...],

**1. odrzuca skargę kasacyjną w części zaskarżającej wyrok Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 30 listopada 2015 r., w której oddalono powództwo (pkt I ppkt 1)**

**2. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania w pozostałym zakresie**

**3. zasądza od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej kwotę 5400 zł (pięć tysięcy czterysta) tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

## UZASADNIENIE

W wyroku z dnia 30 listopada 2015 r. Sąd Apelacyjny zmienił częściowo wyrok Sądu Okręgowego w G. w ten sposób, że zasądził od pozwanego na rzecz powoda kwotę 222 392,97 zł z odsetkami ustawowymi a w pozostałym zakresie oddalił powództwo. Pozwany w skardze kasacyjnej zaskarżył wyrok Sądu Apelacyjnego w całości. Zaskarżony wyrok w części oddalającej powództwo uwzględnia stanowisko procesowe pozwanego, zatem nie ma on interesu prawnego - zgodnie z zasadą *gravaminis* - do jego zaskarżenia. Skarga kasacyjna w tej części była niedopuszczalna i została odrzucona na podstawie art. 398<sup>6</sup> § 3 k.p.c. (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 8 kwietnia 1997 r. I CKN 57/97, z dnia 19 maja 2010 r., I CSK 504/09, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 20 maja 1999 r., I CKN 1139/97).

Zgodnie z brzmieniem art. 398<sup>9</sup> § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
- zachodzi nieważność postępowania,
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna pozwanego od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia z dnia 30 listopada 2015 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na jej oczywistą zasadność. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazana przez skarżącego podstawa przyjęcia skargi kasacyjnej

do rozpoznania nie zachodzi. Brak jest także podstaw by przyjąć, że w sprawie miała miejsce nieważność postępowania.

Twierdzenie o istnieniu przesłanki do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z powodu jej oczywistej zasadności, nie znajduje bowiem dostatecznego uzasadnienia w świetle argumentacji przytoczonej w tym zakresie przez skarżącego. W judykaturze utrwalone jest stanowisko, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej ma miejsce jedynie wówczas, gdy bez dokonania głębszej analizy dla przeciętnego prawnika jest oczywiste, że podstawy skargi zasługują na uwzględnienie, a zatem ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i przesądza to o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi. Dla takiej oceny stanowisko przedstawione przez skarżącego nie daje zaś podstaw.

W orzecznictwie podkreśla się, że przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia, nawet oczywistego, określonego przepisu nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, z dnia 11 kwietnia 2008 r., I UK 46/08 i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08).

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398<sup>9</sup> § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398<sup>21</sup> k.p.c. oraz art. 32 ust. 3 ustawy z dnia 15 grudnia 2016 r. o Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej (Dz.U. z 2016 r., poz. 2261).

aw

aj